

בש"פ 584/18 - מדינת ישראל נגד משה גבאי

בבית המשפט העליון

בש"פ 584/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: משה גבאי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין
בשם המשיב: עו"ד שאדי כבהא

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצר המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 19.1.2018 ב-90 ימים נוספים או עד למתן פסק דין בת"פ 7083-11-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. למשיב מיוחסות עבירות ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר לפשע. יחד עם הגשת כתב האישום מיום 3.11.2016 הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 13.12.2016 נקבע כי קיימות ראיות

לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. בסופו של דבר, ביום 31.1.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ובתנאים נוספים. המשיב שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני עד ליום 8.1.2018, אז הושב למעצר מלא לצורך בירור מינהלי בנוגע להפרת תנאי תכנית הפיקוח. באותו יום נערך שימוע בעניינו של המשיב והממונה על יחידת הפיקוח האלקטרוני הורה על הפסקת מעצרו בפיקוח אלקטרוני ועל השבתו לבית המעצר. ביום 10.1.2018 קיים בית המשפט המחוזי ביקורת שיפוטית על החלטת הממונה וביום 17.1.2018 אישר את ההחלטה האמורה. נקבע, כי המשיב ביצע הפרות מהותיות של תנאי הפיקוח שנקבעו לו, כאשר כל אחת מהן חמורה כשלעצמה ומצדיקה את הפסקת הפיקוח האלקטרוני, כל שכן כאשר מדובר ברצף עקבי של הפרות.

2. באשר לתיק העיקרי, ביום 17.11.2016 הוקרא כתב האישום שהוגש נגד המשיב. ביום 15.1.2018 החלה פרשת ההוכחות, זאת לאחר תלואות דרך רבות: הגשת בקשות לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ); בקשות לפי סעיף 180 לחסד"פ; דיונים לפי סעיף 144 לחסד"פ; אי-התייבבות המשיב למשפטו ובקשות דחיה מטעם ההגנה. מאז התקיימה ישיבה נוספת ביום 23.1.2018 וקבועים עוד שישה מועדי הוכחות נוספים.

3. בשים לב למסוכנותו של המשיב אשר מילא חלק מרכזי בייבוא מתוכנן ומתוחכם של סם מסוכן בהיקף גדול במסגרת קשר פלילי עם אחרים, ובשים לב לעברו הפלילי הרלוונטי המכביד בעבירות סמים, הגישה המבקשת בקשה להאריך את מעצרו של המשיב כאמור. היא הצביעה על תסקירי שירות המבחן אשר אף הם עמדו על גורמי הסיכון הרבים במצבו של המשיב ועל כך שהוכח שאין ליתן בו אמון וכי במעשיו הוא הוכיח כי הפיקוח אלקטרוני בלתי אפקטיבי לגביו. כן נטען כי קצב ההתנהלות הדיונית בבית המשפט המחוזי הינו קצב משביע רצון, כי עד המדינה המרכזי שהחל את עדותו אמור לסיימה בישיבת ההוכחות הבאה הקבועה בעוד מספר ימים וכי נקבעו די ישיבות כדי לסיים את פרשת ההוכחות כולה.

4. מנגד הלין בא-כוח המשיב על קצב התנהלות התיק העיקרי. לטענתו, מועדי ההוכחות נקבעו בשים לב להחלטת בית המשפט אשר הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ולא על מעצר מלא. כעת שהמשיב מצוי במעצר מלא, יש להקדים את שמיעת הראיות. דברים אלו מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה שהעדים המרכזיים טרם העידו וכי לאחר סיום עדותו של עד המדינה, יישמעו עדים רבים נוספים, כולל עדי הגנה. לטענתו עוד, ההפרות של תנאי הפיקוח האלקטרוני אינן רלוונטיות ויש לקחת בחשבון את העובדה שהעבירות המיוחסות למשיב בוצעו על פי הטענה בחודש פברואר 2015, היינו לפני שלוש שנים, כאשר שנה שלמה הילך המשיב חופשי. הוא הציע אפוא להשיב את המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני.

5. דין הבקשה להתקבל. הלכה היא כי במסגרת הליך של הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לערוך איזון בין זכות החירות של הנאשם לנוכח חזקת חזקת העומדת לו כל עוד לא הורשע בדיון, לבין האינטרס לשמירה על שלום הציבור ועל ביטחונו. במסגרת האיזון האמור יש להביא בחשבון את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, החשש מפני שיבוש הליכי משפט או מהימלטותו מאימת הדין. זאת, אל מול עוצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם, ובכלל זה יש לתת את הדעת למשך תקופת המעצר ולקצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו. ככל שההליך מתעכב ומתנהל בקצב שעל פניו איננו סביר, כך תיטה הכף אל עבר העדפת זכות החירות של הנאשם, אך בכפוף לבחינת הנסיבות והגורמים אשר בעטיים מתעכבים ההליכים (בש"פ 7425/17 מדינת ישראל נ' נג'יב (3.10.2017); בש"פ 6687/17 מדינת ישראל נ' טחימר (30.8.2017); בש"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (1.3.2017)).

6. במקרה זה מאז תחילת שמיעת ההוכחות ביום 15.1.2018 ובהתחשב בקביעת מועדי הדיון הנוספים על ידי בית המשפט המחוזי, ההתנהלות הדיונית הינה על פניה סבירה. אכן, חלפה למעלה משנה מאז הקראת כתב האישום ועד למועד תחילת פרשת ההוכחות, אך אין לומר שהשנה חלפה בעטייה או באשמתה של המבקשת. המשיב גם הוכיח כי אינו ראוי לאמון בית המשפט ולכן אין מקום במסגרת זו להורות על כך שהמשך מצערו יהא בפיקוח אלקטרוני. מהלך מעין זה כבר כשל והוכח כלא אפקטיבי.

7. אשר על כן אני מאריך את מעצר המשיב החל מיום 19.1.2018 ב-90 ימים נוספים או למתן פסק דין בת"פ 7083-11-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב בשבט התשע"ח (28.1.2018).

ש ו פ ט